

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205686
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816205686.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobkýň: 1/ J.. Y. M. nar. XX.XX.XXXX, 2/ J.. Y. M. nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom Y. I. XXX, XXX XX T. Q. W., obidve zastúpené Advokátskou kanceláriou JUDr. Stanislav Kaščák, s.r.o. Ulica 1. Mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovanému: J. T. Q. W., Dr. C. D. XX/X, XXX XX T. nad W., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Ing. Michal Plenta, advokát, Sídlisko Okulka 19/42, 093 01 Vranov nad Topľou, za účasti intervenienta X. R., T. Z. E., T. XX, XXX XX U., Z.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, Krmanova 1, Košice, o zaplatenie 6.582,31 € s prísl., o odvolaní žalovaného a intervenienta proti rozsudku Okresného súdu Vranou nad Topľou, č.k. 4C/204/2016-221 z 02.08.2018 takto

rozhodol:

I. Odmieta odvolanie žalovaného voči výroku II. o zamietnutí žaloby žalobkyne 1/ v prevyšujúcej časti.

II. Vo zvyšnej napadnutej časti, t.j. v I. vyhovujúcom výroku a v III. súvisiacom výroku o trovách konania rozsudok zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia označených strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne, cit.:

„I. Súd z a v ä z u j e žalovaného a intervenienta, spoločne a nerozdielne, uhradiť žalobkyni v 1/ rade sumu 1.733,69 € a žalobkyni v 2/ rade sumu 498,96 €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne v 1/ rade z a m i e t a.

III. Súd z a v ä z u j e žalovaného a intervenienta, spoločne a nerozdielne, uhradiť žalobkyniam v 1/ a 2/ rade trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím“.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 2, § 422 ods. 2, ods. 3, § 444, § 449 ods. 1, ods. 3 Obč. zák., § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 5 ods. 1, ods. 5, § 10 ods. 7 zák. č. 437/2004Z.z. Výrok o trovách konania ustanoveniami § 252 ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je nárok žalobkýň 1/ a 2/, konkrétne u žalobkyne 1/ titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v súvislosti s operačným zákrokom žalobkyne 1/ zo dňa 13.08.2014, ktorý bol realizovaný v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý sa jej stal dňa 26.06.2008, a ktoré si žalobkyňa 1/ uplatnila na základe lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského

uplatnenia zo dňa 01.02.2016, ktorý vypracoval lekár J.. S.. U žalobkyne 2/ upletený nárok predstavuje náhradu nákladov na lekársku starostlivosť, ktoré si žalobkyňa 2/ uplatnila na základe dokladov o zaplatení zo dňa 18.08.2014.

4. Závěry lekárskeho posudku J.. S. boli spochybnené, preto bol do konania prizvaný znalec J.. U., ktorý vo veci podal znalecký posudok č. XX/XXXX. V jeho závere uviedol, že lekársky posudok J.. R. S., R.. je nesprávne vypracovaný, posudok v hodnotení bolestného aj sťaženia spoločenského uplatnenia je úplne identický s jeho hodnotením bolestného aj sťaženia spoločenského uplatnenia z roku XXXX. R. J.. R. S. mal hodnotiť len následnú operáciu, nie previesť prvotné hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Z uvedených dôvodov znalec vypracoval adekvátne nové hodnotenie bolestného, čiže dobodovanie pre novoprevedenú operáciu, obdobne znalec prehodnotil rozsah sťaženia spoločenského uplatnenia k dátumu vypracovania tohto znaleckého úkonu. Y. M. v roku XXXX mala X rokov, ide o dieťa, čiže ešte rastúci organizmus, preto v čase vypracovania tohto znaleckého úkonu má poškodená XX rokov, čiže znalec ustálil rozsah sťaženia spoločenského uplatnenia na jej vek. Hodnotenie bolestného pre operačný zákrok v roku 2014 stanovil podľa položky: 239 Úprava jazvy na pravej ruke 20, 239 Úprava jazvy na ľavej ruke 20, 238 Úprava jazvy na ľavom stehne 10, Celkový počet bodov: 50 bodov. Hodnotenie bolestného (dobodovanie pre následné operácie) nie je dôvod navýšiť pre bez komplikovaný následný priebeh liečby. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia slečny M. k roku XXXX podľa položky: 432f Rozsiahle plošné jazvy 160, zvýšenie podľa §10 ods. 4 o 80, celkom sťaženie spoločenského uplatnenia 240 bodov. Znalec previedol klinické vyšetrenie poškodenej, rozsah plošných jaziev poškodenej je 2,46 % telesného povrchu a zistil, že pri terajšom vyšetrení je o niečo väčší ako pri predchádzajúcom vyšetrení. Toto je následok faktu, že slečna M. utrpela daný úraz ako maloleté dieťa, čiže jazvy sa rastom organizmu zväčšili, spolu podiel má aj korekčná operácia z roku 2014. Rozsah trvalých následkov možno považovať za ustálený, už nedôjde ani s rastom poškodenej k žiadnej markantnej zmene rozsahu jaziev. Položka 432f aj v súčasnosti adekvátne hodnotí rozsah jaziev poškodenej (čiže bez zmeny sadzby v hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia). Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o mladé dievča, jazvy sú viditeľné na oboch rukách, sú jasným kozmetickým hendikepom poškodenej, rovnako aj jazva na zadku je viditeľná pri nosení plaviek, čiže je taktiež kozmetickým hendikepom poškodenej. Z uvedených príčin znalec navýšil hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia pri terajšom posúdení položky 432f o polovicu prislúchajúcej sadzby. V porovnaní s jeho hodnotením rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia z roku 2009 došlo k miernemu zväčšeniu rozsahu trvalých následkov (rozsahu jaziev), už nepredpokladá zväčšenie rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia ani v dospelosti. Na základe správ od J.. R. S. je ale možné predpokladať, že v budúcnosti sa slečna M. môže podrobiť ďalším korekčným operáciám jaziev na rukách. Naplánovaný operačný zákrok slečny M. na oboch poškodených rukách mal žalobkyne 1/ bol potrebný, jednoznačne súvisel s úrazom, ktorý sa jej stal dňa XX.XX.XXXX počas pobytu v J. T., K., T. nad W.. Dĺžka pobytu mal žalobkyne 1/ v nemocnici X. - T., kde bol naplánovaný operačný zákrok bola primeraná tomuto operačnému zákroku. Z pohľadu chirurga a traumatológa je jednoznačne žiaduce pre psychickú pohodu mal žalobkyne 1/, aby k zákroku, ktorému sa táto podrobila a aj dĺžke jej pobytu, aby v čase jej hospitalizácie boli zúčastní aj jej rodičia, resp. niektorý z nich. Taktiež pobyt na jednolôžkovej izbe s limitovaným kontaktom s ťažko postihnutými pacientmi, ktorí sú bežne hospitalizovaní na oddelení popálenín, je plne racionálny. Kontakt s ťažko postihnutými pacientmi môže mať jednoznačne nepriaznivý psychický vplyv na maloletú slečnu M..

5. Po vznesených námietkach J.. S. U. vyhotovil doplnky k znaleckému posudku, kde mimo iného uviedol, že previedol klinické vyšetrenie poškodenej, rozsah plošných jaziev poškodenej je 2,46 % telesného povrchu pri terajšom vyšetrení, je o niečo väčší ako pri predchádzajúcom vyšetrení, je to následok faktu, že slečna M. utrpela daný úraz ako maloleté dieťa, čiže jazvy sa rastom organizmu zväčšili, spolupodiel má aj korekčná operácia z roku XXXX. Rozsah trvalých následkov možno považovať za ustálený, už nedôjde ani s rastom poškodenej k žiadnej markantnej zmene rozsahu jaziev. Položka 432f aj v súčasnosti adekvátne hodnotí rozsah jaziev poškodenej (čiže bez zmeny sadzby v hodnotení SSÚ). Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o mladé dievča, jazvy sú viditeľné na oboch rukách, sú jasným kozmetickým hendikepom poškodenej, rovnako aj jazva na zadku je viditeľná pri nosení plaviek, čiže je taktiež kozmetickým hendikepom poškodenej. Z uvedených príčin znalec navýšil hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia pri terajšom posúdení položky 432f o polovicu prislúchajúcej sadzby. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia je identické ako v roku 2009, čiže bez zmeny hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Znalec nenavrhol žiadne duplicitné hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, len ustálil hodnotenie k dátumu vypracovania

doplnku ku znaleckému posudku. Záverom zopakoval, že sťaženie spoločenského uplatnenia slečny M. je identické ako v roku 2009, čiže nedošlo k žiadnej zmene hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia.

6. Intervenient vo svojom písomnom podaní zo dňa 20.12.2017 okrem iného uviedol, že požiadal znaleckú organizáciu A..sk - odbor zdravotníctva, farmácia o odborné vyjadrenie k záverom znaleckého posudku č. XX/XXXX a toto vyjadrenie predložil súdu. Zo záveru tohto odborného vyjadrenia vyplýva, že operačný zákrok zo dňa 13.08.2014 bol realizovaný v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý sa stal dňa 26.06.2008. Taktiež zo záveru vyplýva, že hodnotenie bolestného v ZP č. XX/XXXX je adekvátne. Pokiaľ sa týka ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia mal. žalobkyne položkou 432f, toto už raz bolo ohodnotené v znaleckom posudku č. X/XXXX - náhrada škody za uvedenú položku bola uhradená a žiadne nové sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyni 1/, v dôsledku operačného zákroku zo dňa 13.08.2014 nevzniklo. Je zjavné, že žalobkyni 1/ v dôsledku operačného zákroku nevznikli žiadne nové plošné jazvy po popálení elektrickým prúdom. Uvedenou operáciou malo dôjsť k estetickému úpravu, k zmenšeniu jaziev po popálení elektrickým prúdom. S poukazom na uvedené je hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia tou istou položkou, a to tak v znaleckom posudku č. X/XXXX, ako aj v znaleckom posudku č. XX/XXXX zjavne duplicitné.

7. Z vyjadrenia nemocnice X.-T. vyplýva, že oni, ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, oznamujú, že pacientka mal. Y. M. bola od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX hospitalizovaná v ich nemocnici. Jej matka - J.. M. bola ako doprovod hospitalizovaného dieťaťa, ktorý nebol indikovaný lekárom a nie je hradený z verejného zdravotného poistenia. V tejto súvislosti bola platba vo výške 138,96 € za sprievod dieťaťa neindikovaný lekárom a 360,- € za pobyt na nadštandardnej izbe.

8. Následne súd prvej inštancie ustáli, že dňa 26.06.2008 došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne 1/ v dôsledku zasiahnutia elektrickým prúdom počas jej pobytu v priestoroch J. školy K., ktorej zriaďovateľom je J. T. nad W.. Medzi osoby povinné vykonávať nad maloletými dohľad, hoci len prechodne, patria aj školy, materské školy, internáty a pod.. Pracovníci uvedených zariadení sami za vzniknutú škodu nezodpovedajú, ale za škodu priamo zodpovedá samotné zariadenie. Žalovaný je zriaďovateľom J. škôlky T. K. a jeho vecná a pasívna legitimácia bola preskúmaná aj v konaní 7C/94/2009.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom súd prvej inštancie podľa znaleckého posudku J.. N. U. č. XX/XXXX zo dňa 01.02.2016, v znení doplnkov tak, ako je to uvedené vyššie, s poukazom na § 5 ods. 2, v spojení s priemernou mesačnou mzdou v hospodárstve SR, kde je hodnota jedného bodu vo výške 16,48 € (ide o náhradu vo výške 2% priemernej mesačnej mzdy zamestnanca SR zistenej za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia za jeden bod, výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro, smerom nahor), preto pri celkovom počte bodov 50 predstavuje náhrada za bolesť výšku 824,- €.

10. Pokiaľ sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, súd prvej inštancie vychádzal pri stanovení tohto zo znaleckého posudku J.. N. U. č. XX/XXXX, v znení doplnkov, pričom pri hodnotení tohto znaleckého posudku, spolu s doplnkami, vychádzal z princípu voľného hodnotenia dôkazov podľa čl. 15 CSP, podľa ktorého dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy, v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s tým, že žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú právnu silu. Taktiež postupoval podľa čl. 16 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi, pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

11. Znalec J.. N. U. vo svojom znaleckom posudku č. X/XXXX na str. 10 pri hodnotení SSU pri položke 432f uviedol rozsiahle plošné jazvy po popálení elektrickým prúdom 2% povrchu tela, kde to ohodnotil 160 bodmi, zvýšenými o 80 bodov, odôvodňujúc to tým, že vznikol u postihnutej hendikep, ktorý bude mať trvalý efekt na jej uplatnenie sa v živote. Nie je predpoklad zmenšenia rozsahu trvalých následkov časom vzhľadom na jej vek. Nemožno čakať zlepšenie následkov, len stacionárny stav.

12. V znaleckom posudku č. XX/XXXX na str. 11 pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v roku 2017 zahrnul toto tiež pod položku 432f s počtom bodov 160, zvýšenú podľa §10 ods. 1 zák. o 80 bodov, celkom 240 bodmi, kde uviedol, že rozsah plošných jaziev poškodenej je 2,40 % povrchu, pri terajšom vyšetrení je o niečo väčší, čo je dôsledkom faktu, že mal. žalobkyňa utrpela úraz ako

dieťa. Jazvy sa rastom organizmu zväčšili. Podiel má aj operácia z roku 2014. Ďalej uviedol že položka 432f aj v súčasnosti adekvátne hodnotí rozsah jaziev poškodení, čiže bez zmeny sadzby v hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia. Tento záver uviedol aj v doplnku k znaleckému posudku č. XX/XXXX - čl. 5, kde naďalej konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že ide o malé dievča, jazvy sú viditeľné na rukách, sú jasným hendicepom, rovnako aj jazva na zadku pri nosení plaviek, čiže je tiež kozmetickým hendicepom poškodenej. Navýšil hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia pri terajšom posúdení položky 432f o polovicu sadzby. Ustálil hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia k dátumu vypracovaniu doplnku ku znaleckému posudku. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že u mal. žalobkyne 1/ došlo oproti pôvodnému stavu (pri vyšetrení mal. žalobkyne v súvislosti s podaním znaleckého posudku č. X/XXXX v konaní vedenom 7C/94/2009) o zväčšenie plošných jaziev o 0,46%. Táto závažná skutočnosť má podľa názoru súdu (napriek tvrdeniu znalca, že pôvodné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia počtom bodov 240, teda položka 432f aj v súčasnosti adekvátne hodnotí rozsah jaziev poškodenej, bez zmeny sadzby) za následok, že mal. žalobkyni je potrebné priznať sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 0,46% v zmysle bodového ohodnotenia podľa vyššie uvedeného znaleckého posudku, o ktorých rozsah došlo k zväčšeniu jaziev, čo v bodovom ohodnotení počtu bodov 240 činí počet bodov 55,20 a pri hodnote jedného bodu vo výške 16,48 € predstavuje hodnota zvýšeného sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 909,69 €. Pri hodnotení dôkazu znaleckým posudkom nemôžu súdy hodnotiť odborné závery, ku ktorým znalec dospel z hľadiska ich správnosti. Posudzujú iba úplnosť posudku vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov a súlad s ostatnými dôkazmi. Pri iných dôkazných prostriedkoch hodnotí súd tieto priamo, bezprostredne, ale zo znaleckého posudku hodnotí súd dôkaz len nepriamo tým, že skúma, či odôvodnenie posudku je v súlade so všeobecnými skúsenosťami a poznatkami a či je odôvodnenie logické, či znalec prihliada na všetko, čo mu bolo na posúdenie predstreté. Nemôže teda hodnotiť obsah znaleckého posudku po stránke správnosti z hľadiska oboru, pre ktorý bol znalec ustanovený, pretože pre takéto hodnotenie mu chýbajú potrebné a náležité preukázané odborné znalosti. Voľné hodnotenie znaleckého dôkazu súdom teda môže spočívať len v tom, či sa javí znalec v konkrétnom prípade ako vierohodný a či jeho odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám správnosti myslenia a či znalec vychádza zo zistených skutočností. Pri hodnotení znaleckého posudku ako dôkazu mal súd za to, že nie je možné sa stotožniť so záverom znalca, že nedošlo k zmene sadzby v hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia, ak tento na strane 13-14 znaleckého posudku uvádza, že oproti predchádzajúcemu vyšetreniu mal. žalobkyne v roku 2009 došlo k miernemu zväčšeniu trvalých následkov (rozsahu jaziev) o 0,46% telesného povrchu. Súd musel túto skutočnosť zohľadniť pri posudzovaní sťaženia spoločenského uplatnenia mal. žalobkyne 1/, napriek tvrdeniu znalca, že nedošlo v súvislosti s operáciou k vzniku nových jaziev, ale jednoznačne bolo preukázané, že došlo k zväčšeniu jaziev, preto bolo potrebné túto skutočnosť zohľadniť pri rozhodovaní o tomto nároku.

13. Žalovaný s intervenientom namietali, že náklady, ktoré vynaložila žalobkyňa 2/, nemajú byť tejto priznané, lebo sa jedná o náklady pobytu na tzv. nadštandardnej izbe, ktoré považovali za neúčelné. Súd sa s týmito námietkami žalovaného a intervenienta nestotožnil, pretože vykonaným dokazovaním, aj z výpovede žalobkyne 2/ vyplýva presvedčivý záver o tom, že na oddelení popálením Q. X.-T. sú vždy umiestnení a hospitalizovaní pacienti, ktorých popáleniny predstavujú psychickú záťaž pre dieťa, ktoré by sa na tieto zranenia malo pozeráť z dôvodu jeho umiestnenia v spoločnej izbe s viacerými pacientmi. Zabúdajú obaja zohľadniť tú podstatnú skutočnosť, že žalobkyňa 1/ je dieťa, dievča vo veku 13 rokov, ktoré je v psychologickom a emočnom vývine. Pohľad na ťažké popáleninové prípady u iných pacientov by skutočne mohol vyvolať u tejto maloletej zbytočné utrpenie, stres, ktorému efektívne predišla matka maloletej, žalobkyňa 2/ tým, že z pochopiteľných dôvodov zvolila a zabezpečila dostupnú možnosť hospitalizácie na samostatnej izbe v nemocnici. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa 2/ tieto náklady vynaložila, predložila o tom súdu listinné dôkazy, vykonanie týchto úhrad si súd preveril u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti - Q. Košice-T., ktorá vo svojej správe tejto potvrdila vykonanie platieb žalobkyňou 2/. Z toho dôvodu súd priznal žalobkyni 2/ náhradu nákladov na lekársku starostlivosť, a nákladov vynaložených pri zabezpečení tejto starostlivosti, a to za hospitalizáciu v nemocnici X.-T., kde uhradila dňa 18.08.2014 sumu 138,96 € za sprievod dieťaťa neindikovaný lekárom (lôžko deň 84 + 55 za stravu doprovodu) a 360,- € za pobyt na nadštandardnej izbe, ktorý ako bolo nepochybne preukázané, žalobkyňa 2/ uhradila v súvislosti so zákrokom za obdobie 12.08.2014 do 18.08.2014, keď bola mal. žalobkyňa 1/ liečená v Q. X.-T., a.s, a to na oddelení popálenín. Aj znalec J.. N. U. na str. 15 znaleckého posudku č. XX/XXXX uvádza, že aj z pohľadu chirurga je žiaduce pre psychickú pohodu mal. žalobkyne 1/, aby k zákroku, ktorému sa táto podrobila, aj k dĺžke jej pobytu v čase hospitalizácie sa zúčastnili jej rodičia. Taktiež pobyt na jednolôžkovej izbe s limitovaným kontaktom

s ťažko postihnutými pacientmi, je plne racionálny. Kontakt s takýmito pacientmi mohol mať nepriaznivý psychický vplyv na mal. žalobkyňu 1/.

14. K tvrdeniu žalovaného, resp. intervenienta, že v danom prípade ide o prekážku „res judicate“, súd uviedol, že sa s týmto nemôže stotožniť. V ustanovení § 230 CSP sa uvádza, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa rozhodovať znova. Predpokladom tejto prekážky je, aby sa konanie týkalo tých istých strán, toho istého predmetu konania, rovnakých skutkových tvrdení, a totožného skutkového stavu. Ak nie je splnená čo i len jedna z týchto podmienok, nejde o prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res judicate). Z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobkyne sa podanou žalobou, doručenou súdu dňa 28.07.2016, domáhali priznania bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, nie v tom rozsahu ako v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/94/2009, ale domáhali sa tohto nároku v súvislosti s operačným zákrokom vykonaným u mal. žalobkyne 1/ dňa 13.08.2014. Podobne je to aj v súvislosti s vznesenou námietkou premlčania, ktorú súd nemohol zohľadniť, keďže k premlčaniu nároku nedošlo. Operačný zákrok bol vykonaný dňa 13.08.2014 a žalobkyne si svoje nároky uplatnili v súvislosti s týmto operačným zákrokom žalobou podanou dňa 28.07.2016.

15. Vzhľadom k tomu, že po podaní znaleckého posudku J.. R. S., súdom ustanovený znalec J.. N. U. ozrejmil okolnosti v súvislosti s požadovanou náhradou žalobkyne 1/, pokiaľ sa týka bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, napriek tomu, že sa súd pri hodnotení dôkazov s týmto znaleckým posudkom v plnom rozsahu nestotožnil, žalobu žalobkyne 1/, čo do zvyšku, zamietol.

16. Vychádzajúc z charakteru sporu, absencie odborných vedomostí žalobkyň o rozsahu poškodenia zdravia, pričom pri ustálení výšky škody žalobkyne vychádzali z bodového ohodnotenia lekárskeho posudku J.. R. S., prednostu Kliniky popálenín a rekonštrukčnej chirurgie, X.-T., ktoré sa nakoniec ukázalo v časti rozdielne od hodnotenia znalca, mal súd za to, že úspech vo veci preto nebolo možné ohodnotiť mechanicky. Použitie ust. § 255 ods. 2 CSP by znamenalo, že mal. žalobkyňa 1/, ktorá aj po 10 rokoch od života ohrozujúcej nehody - zásahu elektrickým prúdom, stále znáša negatívne následky tohto vážneho úrazu, za ktorý objektívnou zodpovednosťou zodpovedá žalovaný, a ktorá je žiačkou základnej školy, je maloletá a bez príjmov, aj so svojou matkou by mali byť zaviazané zaplatiť žalovanému, aj intervenientovi náhradu trov konania, a teda by mali nahradiť zrejme náhradu trov právneho zastupovania dvom advokátom - právnym zástupcom žalovaného, ako aj intervenienta. O trovách konania by bolo potrebné rozhodnúť v súlade s princípom pôvodne vyjadreným v ust. § 142 ods. 3 OSP, ktorý umožňoval súdu, aby len čiastočne úspešnému účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa v takomto prípade vypočítala z výšky súdom priznaného plnenia. Nový procesný poriadok - CSP - ktorý je potrebné aplikovať na rozhodovanie o trovách konania v tomto prípade, už takúto obdobnú úpravu neobsahuje. Požiadavka na spravodlivé rozhodnutie súdu v zmysle čl. 2 ods. 1 CSP, v časti trov konania si podľa názoru súdu vyžaduje, aby súd v takomto type sporov naďalej (i po 01.07.2016) prihliadol na skutočnosť, že výška priznaného plnenia nezávisela od žalobkyň, ale od znaleckého dokazovania alebo názoru súdu, z čoho vyplýva, že úspech nemožno ustáliť čisto mechanicky, ale je potrebné prihliadnuť na osobitosti takého konania a len čiastočne úspešnej strane (bez rozlišovania, či konanie bolo zastavené, alebo žaloba zamietnutá) priznať plnú náhradu trov konania, pre absenciu vyslovenej právnej úpravy v novom procesnom poriadku je uvedený postup možný v zmysle čl. 4 ods. 2, keď neodporuje princípom, na ktorých je CSP založený.

17. Tento rozsudok včas podanými odvolaniami napadli žalovaný a intervenient z jeho strany.

18. Žalovaný predmetný rozsudok napadol v celosti, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Jeho odvolacie námietky možno zhrnúť do nasledovných rovín: (i) námietka, že ide o duplicitné uplatnenie nároku na bolestné, ktoré už bolo predmetom predošlého konania vedeného pod sp. zn. 7C/94/09; (ii) námietka, že nárok na bolestné v zmysle zmeny žaloby zo dňa 25.01.2018 je novým nárokom a je premlčaný, lebo k operácii došlo dňa 13.08.2014, k prepusteniu žalobkyne 1/ z kliniky došlo dňa 18.08.2014 a nárok na bolestné bol podaný dňa 26.01.2018, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby; (iii) námietka, že spôsob výpočtu náhrady za SSU nezodpovedá skutkovej podstate uvedenej v ust. § 10 ods. 7 a ani skutkovej podstate uvedenej v ust. § 5 ods. 5 zák. č. 437/04Z.z., pričom by žalobkyňi nepatriilo ani navýšenie SSU, lebo to jej už bolo priznané v spore pod sp. zn. 7C/94/09; (iv) námietka, že náklady vynaložené žalobkyňou 2/, nie sú účelné a hospodárne, ak pre sprievod žalobkyne 1/ žalobkyňou 2/ neboli zistené dôvody; (v) spochybnenie

rozhodnutia súdu prvej inštancie o poplatkovej povinnosti žalovaného v tomto spore; (vi) námietka, že ak išlo o duplicitné uplatnenie nároku za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, bolo na mieste konanie v tejto časti pre prekážku už rozhodnutej veci zastaviť a preto výrok II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a čiastočne vyhovujúci I. výrok sú nesprávne; (vii) námietka, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo potrebné vychádzať z pomeru úspechu, kde bol viac úspešný žalovaný, ktorý následne navrhol aplikáciu ust. § 257 CSP. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Intervenient na strane žalovaného napadol rozsudok čo do výrokov I. a III., poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Jeho odvolacie námietky možno zhrnúť do týchto rovín: (i) námietka, že súd prvej inštancie pasívnu solidaritu žalovaného a intervenienta nijakým spôsobom neodôvodnil s tým, že on nie je v žiadnom vzťahu so žalobkyňami, preto rozhodnutie o solidárnej zodpovednosti žalovaného a intervenienta je zjavne nesprávne; (ii) námietka, že pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia v rámci hodnotenia výsledkov znaleckého dokazovania súd prvej inštancie vychádzal z nesprávnej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov, ak odborné závery, ktoré boli výsledkom znaleckého dokazovania nevzal v úvahu, pričom nárok žalobkyne 1/ na SSU je nedôvodné, keďže žiadne nové SSU žalobkyňi 1/ nevzniklo, kde navyše absolútne nezrozumiteľné je vysvetlenie súdu prvej inštancie k spôsobu výpočtu výšky nároku na SSU; (iii) námietka, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nezaoberal námietkou premlčania nároku za bolestné, ktoré intervenient považuje za nový nárok, ak si ho žalobkyňa 1/ uplatnila zmenou žaloby zo dňa 26.01.2018, a to na základe znaleckého posudku č. XX/XX, pričom operačný zákrok bol vykonaný dňa 13.08.2014; (iv) námietka, že v danom prípade bolo potrebné pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzať z pomeru úspechu, alternatívne pri splnení zákonných predpokladov aplikovať ust. § 257 CSP. V nadväznosti na to navrhol rozsudok v ním napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť a zaviazat žalobkyne na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Žalobkyne podali vyjadrenie ku odvolaniu intervenienta. To na jednej strane navrhli odmietnuť, majú za to, že bolo podané neoprávnenou osobou, ktorá netvorí so žalovaným nerozlučné procesné spoločenstvo, ak v ňom absentuje súhlas žalovaného na podanie odvolania. Na druhej strane navrhli v rozsahu intervenientom napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K námietke intervenienta k pasívnej solidarite uviedli, že žalobu podali pôvodne len voči žalovanému, pričom na návrh žalovaného a so súhlasom intervenienta, ten vstúpil do konania, pričom v priebehu konania žalovaný aj intervenient potvrdili, že plniť žalobkyňi bude poisťovňa, nie priamo žalovaný, čo znamená, že žalovaný aj intervenient oznámili dôvody, pre ktoré vzniká medzi nimi vzťah solidárnych dlžníkov podľa § 511 ods. 1 Obč. zák. K námietke premlčania uviedli, že nárok na bolestné bol upletený v žalobe doručenej súdu dňa 28.07.2016 v rámci 2 - ročnej premlčacej doby, vo výške 2.874,55Eur, v podaní z 25.01.2018 bol nárok uplatnený vo výške 824,-Eur, ide o ten istý nárok vo svojej skutkovej a právnej stránke a ony nezodpovedajú za to, že v priebehu konania znalec upravil položky z prílohy k zák. č. 437/04Z.z., lebo stále sa nepochybné jedná o nárok z bolestného. Ku zmene žaloby, ako to tvrdí intervenient v tomto smere potom zo strany žalobkyň nedošlo. Mali ďalej za to, že súd prvej inštancie popísal, akými úvahami sa pri svojom rozhodnutí riadil a tieto aj vysvetli, čo sa týka náhrady na SSU. K otázke náhrady trov konania poukázali na priepastný a neporovnateľný nepomer a rozdiel v majetkových možnostiach strán sporu, že priznanie náhrady trov proti žalobkyňami by bolo obzvlášť krutým následkom.

21. Žalovaný sa stotožnil a súhlasil s obsahom odvolania intervenienta. Intervenient následne zotrval na dôvodoch svojho odvolania s tým, že žalovaný vo svojom vyjadrení k jeho odvolaniu udelil súhlas s jeho odvolaním.

22. Žalobkyne podali vyjadrenie aj ku odvolaniu žalovaného a navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K nároku na bolestné uviedli, že si neuplatňujú nič duplicitne, lebo nárok v tomto konaní vznikol z dôvodu operácie vykonanej dňa 13.08.2014. K námietke premlčania zopakovali argumentáciu zo svojho vyjadrenia k odvolaniu intervenienta. Podľa ich názoru výpočet výšky náhrady na SSU súdom prvej inštancie je plne logický a ľahko pochopiteľný. K nákladom spojených s liečením uviedli, že ich opodstatnenosť odobril i znalec J.. U.. Nerozumeli prečo žalovaný spomína v odvolaní i súdne poplatky, ak na ich zaplatenie v napadnutom rozsudku nebol zaviazaný. Vyjadrili nesúhlas so zastavením konania,

lebo ešte neprebiehalo žiadne konanie o nárokoch žalobkýň v súvislosti s operačným zákrokom zo dňa 13.08.2014. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP by bola pre nich nespravodlivým výsledkom.

23. Ďalšie relevantné podania strán dané neboli.

24. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektami, okrem odvolania žalovaného proti výroku II. (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného, okrem odvolania proti výroku II. a odvolanie intervenienta sú dôvodné.

25. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

26. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces - nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, inou vadou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

27. Je nesporené, že predmetom tohto sporu je nárok žalobkyne 1/ na náhradu bolestného a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s operačným zákrokom žalobkyne 1/ zo dňa 13.08.2014, ktorý bol realizovaný v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý sa jej stal dňa 26.06.2008. V spore vedenom na Okresnom súde Vranou nad Topľou pod sp. zn.7C/94/2009 si žalobkyňa 1/ uplatňovala náhradu bolestného a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu, ktorý sa jej stal dňa 26.06.2008. Uvedené dáva potom dostatočný a nespochybniteľný podklad pre prijatie záveru, že nároky uplatňované v tomto spore nie sú nároky totožné, o ktorých by už raz bolo právoplatne rozhodnuté pred Okresným súdom Vranou nad Topľou pod sp. zn. 7C/94/2009. Nejde teda o duplicitné uplatnenie rovnakých nárokov, o ktorých by už bolo právoplatne rozhodnuté, čo by potom zakladalo prekážku res iudicata v zmysle § 230 CSP. Potom nebol na mieste ani žalovaným zmieňovaný postup tkvejúci v zastavení konania z dôvodu neodstrániteľnej procesnej podmienky podľa § 161 ods. 1 CSP. Ak potom súd prvej inštancie svojim výrokom II. žalobu žalobkyne 1/ v prevyšujúcej časti zamietol, rozhodol v prospech žalovaného, ktorý v zmysle § 359 CSP nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti tomuto výroku a preto odvolací súd jeho odvolanie postupom plynúcim mu z ust. § 386 písm. b/ CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou proti výroku II. napadnutého rozsudku odmietol.

28. Žaloba žalobkýň pôvodne smerovala proti žalovanému - J. T. nad W. (čl. 1). Následne X. poisťovňa, a.s. T. Z. E. oznámila vstup do konania ako intervenient na strane žalovaného. Svoj právny záujem zdôvodnila tým, že v čase, keď malo dôjsť k škodovej udalosti, bola poisťovateľom žalovaného na základe poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (čl. XX). Podaním zo dňa 25.01.2018, doručeným súdu dňa 26.01.2018 žalobkyne učinili zmenu petitu žaloby, kde už žiadali na zaplatenie mini upletených súm žalovaného - mesto T. nad W. a intervenienta - X. poisťovňa, a.s. T. Z. E. solidárne (čl. XXX). O tejto zmene žaloby však súd prvej inštancie nerozhodol. Dokiaľ súd nerozhodne o uplatnenej zmene žaloby, nemôže pokračovať v konaní o pôvodnej žalobe (ku tomu pozri napr. NS SR, sp. zn. 4Cdo/373/2015). Rozhodujúcim však v tomto smere je, že poisťovňa vystupujúca v spore ako intervenient, nemôže byť na žiadne plnenie zaviazaná, aj keď je v dôsledku zmluvného/zákonného poistenia povinná nahradiť škodu za poisteného (ku tomu pozri napr. NS ČR sp. zn. 25Cdo/895/2008, ZB IV, s. 621 NS SR).

29. Samotné odvolanie intervenienta proti rozsudku, tak ako to navrhli žalobkyne nemožno odmietnuť, lebo žalovaný s odvolaním intervenienta vyslovil súhlas (čl. 267).

30. K náhrade za bolesť odvolací súd uvádza, že v pôvodnej žalobe ju žalobkyňa 1/ kvantifikovala sumou 2.874,55Eur, v podaní zo dňa 25.01.2018 ju kvantifikovala sumou 824,-Eur. Za zmenu žaloby v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe nemožno považovať, ak žalobca obmedzí svoj nárok, a následne požaduje menej. V takomto prípade je uvedený procesný úkon potrebné považovať za čiastočné späťvzatie, o ktorom v danom prípade súdom prvej inštancie rozhodnuté nebolo. Žalobkyňa túto zložku uplatneného nároku odvodzuje od operácie zo dňa 13.08.2014, ktorá bola vykonaná v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý sa jej stal dňa 26.06.2008. Hoc pôvodne vychádzala z lekárskeho posudku J.. S., a následne zo znaleckého posudku J.. U., nejde o zmenu žaloby a uplatnenie nového nároku, lebo skutkové okolnosti, od ktorých tento svoj nárok odvodzuje, ostali nezmenené. Stále je to nárok na bolestné za operáciu, ktorú žalobkyňa 1/ podstúpila dňa 13.08.2014. Nárok na náhradu škody sa premlčuje iba v 2 - ročnej subjektívnej premlčacej dobe (ku tomu pozri napr. ÚS SR, sp. zn. II. ÚS 537/2011), a tak vzhľadom na dátum podania žaloby 28.07.2016 a dátum realizácie operácie 13.08.2014, od ktorej žalobkyňa 1/ uplatňuje tento nárok, nemožno ho v žiadnom prípade považovať za premlčaný. Dôvodnosť a výška tohto nároku plynie zo znaleckého posudku č. XX/XXXX. a jeho dodatkov znalca J.. U. podaného v tomto spore, ktorý bol potvrdený i zo strany intervenienta predloženým súkromným odborným vyjadrením č. XXX/XXXX znaleckej organizácie A..sk.

31. Doprovod žalobkyne 1/ na operáciu nebol indikovaný lekárom. Žalobkyňa 2/ - matka žalovanej 1/ aj napriek uvedenému doprevádzala svoju dcéru na operáciu, pričom náklady s tým spojené predstavovali celkovo sumu 498,96€, z toho za neindikovaný sprievod dieťaťa sumu 138,96€ (lôžko deň 84+ 55 za stravu doprovodu) a 360,-Eur za pobyt v nadštandardnej izbe. Ak dôjde ku škode na zdraví, vzniká poškodenému nárok uplatniť i náhradu nákladov spojených s jeho liečením. Náhradu týchto nákladov môže uplatniť aj osoba odlišná od poškodeného, avšak len za predpokladu, že takéto náklady vynaložila, a že ide skutočne o náklady spojené s liečením poškodeného, t.j., že ich cieľom je obnovenie zdravia poškodeného, alebo aspoň zlepšenie zdravotného stavu poškodeného. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené a názor znalca J.. U., ktorý doprovod rodiča a pobyt na jednolôžkovej izbe podporil, má za to, že vyššie uvedené predpoklady odškodnenia v danom prípade naplnené boli (ku tomu pozri napr. ÚS ČR, sp. zn. IV. ÚS 4801/2012).

32. Pri hodnotení dôkazu znaleckým posudkom nemôžu súdy hodnotiť odborné závery, ku ktorým znalec dospel z hľadiska ich správnosti. Posudzujú iba úplnosť posudku vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov, a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi (ku tomu pozri napr. NS ČR, sp. zn. 22Cdo/1561/2010). Ak má súd pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastnými názormi (ku tomu pozri napr. R1/1981). Súd prvej inštancie sa od uvedeného jednoznačne odchyľil, lebo odborné závery prezentované v znaleckom posudku č. XX/XXXX a jeho dvoch dodatkov znalca J.. U., čo do otázky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nevzal pri svojom rozhodovaní vôbec v úvahu a nahradil ich vlastným názorom. Ku tomu navyše je potrebné uviesť, že tu súd prvej inštancie mylne a nepochopiteľne vychádzal zo záverov ZP č. XX/XXXX na strane 11, kde bolo bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobkyne 1/ znalcom ohodnotené počtom bodov 240, a to k roku 2017, pričom uvedené pochybenie sám znalec korigoval v dodatku č. 2, kde ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne 1/ pre operačný zákrok v roku 2014, od ktorého si žalobkyňa 1/ odvodzuje tento nárok počtom bodov 0 (čl. 162). Uvedené nepriamo potvrdzuje i súkromné odborné vyjadrenie predložené intervenientom v tomto spore. Možno taktiež súdu prvej inštancie vytknúť absolútne nezreteľný spôsob výpočtu výšky nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne 1/, ako i to, že o kvantifikačnej zmene tohto nároku, na základe podania žalobkyň zo dňa 25.01.2018, v promovaní s pôvodne podanou žalobou, nerozhodol.

33. Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Nemožno

zabudnúť ani na to, že jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorým je vymedzený obsah náhrady škody, sa prejavujú ako samostatné čiastkové nároky; s touto ich samostatnosťou je treba počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania. Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku (ku tomu pozri napr. KS TT, sp. zn. 10Co/191/2017, Veľký komentár CSP, C.H.Beck, str. 926).

34. Vzhľadom na vyššie uvedené, možno konštatovať, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil v otázke pasívnej solidarity žalovaného a intervenienta, súčasne svoje rozhodnutie zaťažil skutkovou vadou, lebo v otázke SSU žalobkyne 1/ z vykonaného znaleckého dokazovania dospel k nepravým skutkovým zisteniam, ako i v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky a ESLP zasiahol do práva žalovaného a intervenienta na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia.

35. Odvolaciu súdu tak potom neostávalo nič iné, ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť napadnutý rozsudok v I. vyhovujúcom výroku a v III. súvisiacom výroku o trovách konania a postupom podľa § 391 CSP vrátiť vec v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie odstrániť odvolacím súdom všetky vytýkané nedostatky, pri svojom novom rozhodnutí zohľadniť všetky aspekty načrtnuté odvolacím súdom, a následne znovu vo veci rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

37. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

38. K žalovaným v odvolaní zmieňovanej poplatkovej povinnosti, vzhľadom na to, že tá mu nebola uložená v napadnutom rozsudku, odvolací súd nepovažoval za potrebné osobitne sa vyjadriť.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).